

Glorya

– ıgdir yolu · 29 Haziran 2013

GLORYA

Yolun uzak noktasındaydı yol geçen hanı
Uzak olan o yolda,
bir tek bendim yakın olan
Handaki hüzünlü dalgalı saçlarıyla oturan sarışın kıza
Adı neydi ?
Nereliydi, sormadım bile.
Ne yani?
Kim takardı bu saatten sonra adının Glorya oluşunu
Veya nereli oluşunu
Dini,dili ırkı umrumda değildi vallaha
İstanbul"lu olmamasıda pek önemli değildi üstelik
Ellerimi tutma olasılığı var diye
Elleriydi önemli olan
Gözleriydi önemli olan
Birde göz süzüşüleri
Birde bana bakmayışı
Uzun boylu ve sarışındı
Gözlerinde bir adaletsizlik saklıydı
Herkes ona bakıyordu,
Oda herkese,
ama bana bakmadı
O adaletsiz gözleri saklamaya çalıştı benden ve yüreğimden
Uzaklara savurdu saçlarını bir gelinlik kız gibi
Vücut kıvrımları devrim yapıyordu yüreğimde
ve dikti gözlerini bir müddet gözlerime
Sevişiyordu sanki o gözler bu isyankar yüreğimle
Soktu beni bir Okyanusun derinliğine
Ölümsüzlüğü gösterdi bana yüreğinin derinliklerinde
Av peşinde bir bir Şovlye gibiydim
Bakışları beni bir beyhudeye çevirdi
Nasıl oldu bunuda hiçç bilemedim.
Ah Glorya ah !!!
Kaldırım taşlarına takunya vuruşu,

inat olsun diye sadece bana bakmayışı
Ve o öldürücü gülüşü öldürdü beni
Sen ne afettin be Glorya
Ömrümü çaldın
Beni bir afetin içine saldın
Hele, bir raks edişin vardı ya ,
Vücut kıvrımların nota oluyordu sanki müziğe
Savruldukca savruluyordu
Bir misk-i amber kokusu salmıştın yol geçen hanına
Koklayan aşık oluyordu Glorya"ya
Ben ise ölüyordum
Ah Glorya ah !!!
Yolun en uzak noktasındaydı yol geçen hanı
Ve bende yolun en uzak noktasındaydım artık..
Glorya yoktu,
Yol geçen hanıda
Bir tek takunya sesleri kaldı kulağımda
notada bir es
Bir ölümlük nefes,
ve bir de gözümdeki ölüm

Ziya YILDIRIM